

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **S. H.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6 - Dejvice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2022, č. j. 105035/2021/KUSK/HRO,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2022, č. j. 105035/2021/KUSK/HRO, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 4. 4. 2022 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nymburk (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 7. 2021, č. j. MUNYM-070/51039/2021/Vos (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalobce spáchal přestupek tím, že jako řidič motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky X, dne 28. 3. 2021 v 11:00 na ulici Poděbradská u STK v obci Nymburk ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Bobnická jel rychlostí 81 km/h (po odečtení povolení toleranční odchylky 3 km/h tedy rychlostí 78 km/h), čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 28 km/h. Za přestupek správní orgán I. stupně uložil žalobci povinnost zaplatit pokutu ve výši 2 500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Obsah podání účastníků

2. Žalobce za prvé namítl, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť vymezení místa spáchání přestupku v ulici Poděbradská u STK není zcela jednoznačné, neboť se na této ulici žádné STK nenachází. Žalovaný odkázal na umístění STK na veřejně dostupném vyhledávací Seznam Mapy.cz. Žalovaný však neprovedl žádné dokazování k výsledkům hledání na tomto serveru. Místo měření přitom ve skutečnosti nebylo definováno budovou STK, nýbrž plotem rozsáhlého areálu, ve kterém se STK nachází. Žalovaný tvrzením v napadeném rozhodnutí, že „*stanoviště měření je tak zcela jasně, srozumitelně a nezaměnitelně policií označeno*“ (nechtěně) potvrdil nezákonnost výroku. Správní orgán I. stupně skutkově zjištění vztahoval k místu přestupku. Žalovaný však jeho závěry zpochybnil tím, že poukázal na stanoviště měření. Stanoviště měření a místo spáchání přestupku je přitom odlišné. Měřeno bylo na vzdálenost 145 m. Místo spáchání přestupku pak bylo v jiném úseku komunikace (před křižovatkou), což také mohlo mít vliv na skutkové okolnosti. Žalobce v odvolání na tento rozpor mezi místem měření a označením místa spáchání přestupku upozorňoval, žalovaný se však k němu nevyjádřil.
3. Za druhé žalobce namítl, že nebyl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností o tom, jaká byla v místě nejvyšší dovolená rychlost. Místo spáchání přestupku nebylo přesně určeno, proto nebylo možné ani zjistit, jaká byla nejvyšší dovolená rychlost. K argumentaci žalovaného, že žalobce podepsal oznámení o přestupku, žalobce uvedl, že se vyjadřoval k překročení rychlosti jízdy v místě označeném v oznámení: „*II/330 ul. Poděbradská u STK.*“ V tomto úseku žalobce patrně věděl, že je dovoleno jet rychlostí 50 km/h. Teprve při projednání přestupku před správním orgánem I. stupně bylo zjištěno, že žalobce byl ve skutečnosti změřen jinde, o 150 m dále, v jiném úseku komunikace, a to před křižovatkou s ulicí M. Koněva. V městském provozu může být v této vzdálenosti již jiná úprava nejvyšší povolené rychlosti. Žalobci nebyla na místě předložena fotografie z rychloměru. Policisté na místě uvedli, že žalobce měřili až za křižovatkou (ve směru jízdy), tedy již mimo úsek

platnosti dopravní značky B20a. Tomu sice možná odpovídá místo vymezení přestupku. To je však vymezeno chybně, neboť označuje místo rychloměru, nikoliv místo jednání žalobce.

4. Za třetí žalobce namítl, že výstup z rychloměru je nestandardní a přetrvávají pochybnosti, zda nejde o fotomontáž. Rychloměr LaserCam 4 totiž zobrazuje výstup v podobě jedné fotografie se všemi údaji o měření, nikoliv tři fotografie a tabulku s doprovodnými informacemi, který je obsažen ve spise. Argumentace žalovaného o certifikovaném rychloměru je nepřipadná, neboť silniční rychloměry žádné certifikaci nepodléhají. Žalovaný označil námitku žalobce za povrchní a spekulativní. Žalobce přitom k prokázání tvrzení navrhoval provedení důkazů, a to návodem k obsluze rychloměru a originální fotografií z rychloměru v elektronické podobě. K těm se žalovaný nijak nevyjádřil.
5. Závěrem žalobce spolu s právním zástupcem vyslovili nesouhlas s tím, aby byly jejich osobní údaje zveřejňovány na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), včetně požadavku na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Uvedl, že v napadeném rozhodnutí odkázal k určení místa spáchání přestupku (STK v ulici Poděbradská) na veřejně přístupný vyhledávač Seznam Mapy.cz. Jedná se o veřejnou informaci. Žalovaný nicméně navrhuje provést důkaz náhledem na stránky tohoto portálu nebo portálu mapy vyhledávače Google:<https://www.google.cz/maps/@50.1876756,15.0556155,3a,75y,86.53h,66.36t/data=!3m6!1e1!3m4!1sKMLo7Q-gGGBTV9G2qvVYVg!2e0!7i16384!8i8192?hl=cs>) k vyvrácení tvrzení žalobce o nespecifičnosti místa.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně obdržel od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Dopravního inspektorátu Nymburk (dále jen „PČR“) oznámení o přestupku ze dne 28. 3. 2021, konkrétně přestupek naplňující skutkovou podstatu § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako řidič vozidla registrační značky X jel v obci Nymburk v ulici Poděbradská u STK (II/330) rychlostí 81 km/h. V naměřené rychlosti byla zohledněna tolerance 3 km/h laserového měřiče LaserCam4, výsledná rychlost je tedy stanovena na 78 km/h. V místě je maximální povolená rychlost stanovena zákonem 50 km/h. Vozidlo bylo zastaveno hlídkou PČR v 11:00 v místě křižovatky ulice Poděbradská a Bobnická. V oznámení o přestupku, které žalobce podepsal, je zaznamenáno jeho vyjádření, že si není vědom přestupku a že je přesvědčený, že dodržel rychlost v obci 50 km/h. Přílohou oznámení je mj. záznam o přestupku měřicím zařízením ze dne 28. 3. 2021, č. j. KRPS-69272/PŘ-2021-010806-HAN, ověřovací list laserového rychloměru LaserCam4 a úřední záznam ze dne 28. 3. 2021, č. j. KRPS-69272-2/PŘ-2021-010806-HAN.
8. Dne 1. 6. 2021 doručil správní orgán I. stupně žalobci příkaz, kterým byl shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu tím, že dne 28. 3. 2021 v 11:00 v ulici Poděbradská u STK v obci Nymburk ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Bobnická porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč.
9. Dne 8. 6. 2021 žalobce podal odpor proti příkazu. Předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci doručeno dne 22. 6. 2021. Žalobce dne 23. 6. 2021 požádal o elektronické projednání věci, zaslání spisu do datové schránky a poskytnutí lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Správní orgán I. stupně zaslal žalobci kopii spisového materiálu ke dni 23. 6. 2021 a uvedl, že není důvod rušit termín ústního jednání.

10. Dne 7. 7. 2021 se ve věci konalo ústní jednání, ke kterému se žalobce bez omluvy nedostavil. Správní orgán I. stupně provedl dokazování oznámením o přestupku, záznamem o přestupku měřícím zařízením a ověřovacím listem měřícího zařízení.
11. Dne 14. 7. 2021 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, které bylo doručeno žalobci dne 16. 7. 2021. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku popsáném v bodě 1 tohoto rozsudku.
12. Dne 2. 8. 2021 podal žalobce blanketní odvolání, které doplnil dne 18. 8. 2021. Uvedl, že nebylo prokázáno místo spáchání přestupku. Dle výroku prvostupňového rozhodnutí měl být přestupek spáchán na ulici Poděbradská u STK. Jediná stanice technické kontroly, která se nachází poblíž, je však v ulici M. Koněva. V podkladech pro rozhodnutí není vyplněna GPS souřadnice měření. Není ani zřejmé, kde vlastně bylo měřeno. Místo, které je uvedeno ve výroku rozhodnutí jako místo spáchání přestupku (ulice Poděbradská u STK) je v podkladech vymezeno jako stanoviště policie. Měřeno bylo na vzdálenost 145 m. Žalobce je nadto přesvědčen, že krátce před tím, než byl změřen, míjel dopravní značku B20a dovolující rychlost jízdy 60 km/h. To žalobce nemůže prokázat, neboť není zřejmé ani vymezení místa měření, resp. spáchání přestupku. Dále žalobce namítl neprůkaznost záznamu o přestupku – výstupu z rychloměru. Rychloměr LaserCam4 nepořizuje žádný výstup, ve kterém by byly obsaženy doprovodné informace o měření mimo fotografii. Výstup z měření založený ve správním spise je podobný výstupům z radarových rychloměrů Ramer. Žalobce má proto pochybnosti, zda se nejedná o fotomontáž. Navrhl proto provedení důkazu návodem k obsluze rychloměru LaserCam4 a elektronickým originálem výstupu z rychloměru.
13. Dne 2. 2. 2022 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení a uvedl, že žalobce oznámení o přestupku podepsal a nijak v něm nezpochybňoval místo měření ani to, že krátce před tím, než byl změřen, měl míjet dopravní značku B20a dovolující rychlost jízdy 60 km/h. Jak sám ve vyjádření uvedl, byl přesvědčený, že dodržel rychlost v obci 50 km/h. Tím tedy sám potvrdil, že žádnou značku dovolující rychlost jízdy 60 km/h nemíjel. K námitce nejasnosti místa spáchání přestupku žalovaný uvedl, že z veřejně dostupného vyhledávače Seznam Mapy.cz lze zjistit, že u křižovatky ul. M. Koněva a ul. Poděbradská se nachází rozsáhlý oplocený areál, ve kterém je i stanice technické kontroly Špára, s. r. o. I když je vjezd do tohoto rozsáhlého areálu poblíž uvedené křižovatky z ul. M. Koněva, oplocení areálu přiléhá k ul. Poděbradská. Na křižovatce jsou umístěny dva poutače s nápisy STK Měření emisí a autodíly se šipkami směřujícími do ul. M. Koněva. Nejbližší objekt v místě měření je tak uvedený areál, přiléhající oplocením k ul. Poděbradská. Stanoviště měření je tak zcela jasně, srozumitelně a nezaměnitelně policií označeno. I výrok prvostupňového rozhodnutí je tak přesný a určitý. Ke způsobu měření žalovaný uvedl, že měření bylo provedeno v souladu s návodem. Pokud by rychloměr nebyl nastaven správně, nebo by došlo k technické závadě zařízení, rychloměr by měření nevyhodnotil ve formě fotografie s údaji o vozidle a jeho naměřenou rychlostí. Žalovaný nemá pochybnosti o zákonnosti měření a záznamu o přestupku. Spekulace žalobce o fotomontáži je povrchní a ničím nepodložená.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu.

14. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
15. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem účastníci vyjádřili ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. souhlas (žalobce výslovně v žalobě, žalovaný mlčky). Pro tento postup jsou rovněž splněny podmínky podle § 76 s. ř. s.

Posouzení žalobních bodů

16. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu platí, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více.
17. Podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání.
18. Žalobce primárně zpochybnil zjištěný skutkový stav stran místa spáchání přestupku. K tomu jsou ve správním spisu založeny oznámení o přestupku ze dne 28. 3. 2021, úřední záznam a záznam o přestupku měřícím zařízením z téhož dne.
19. V usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS, obecně uvedl, že „[v] rozhodnutí trestního charakteru (...) **je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen - to lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání.**“ (zvýraznil soud). V rozsudku ze dne 29. 5. 2013, č. j. 9 As 68/2012-23, dále vyslovil, že „[p]opisem skutku je slovní vyjádření jednání či skutkových okolností, které lze subsumovat (podřadit) pod jednotlivé znaky přestupku uvedené v zákoně. Je třeba, aby popis skutku obsahoval v rámci možností přesný popis podstatných okolností, které jsou významné z hlediska právní kvalifikace jednání jako přestupku a které zároveň dovolují toto jednání nezaměnitelným způsobem identifikovat a odlišit od jiných jednání. Zároveň je však nutno zdůraznit, že i přes zásadní roli výroku rozhodnutí o přestupku **nelze popis skutku hodnotit přehnaně formalisticky, ale je nutno zoblednit, zda ve svém komplexu výrok naplňuje kritéria dostatečné specifikace a určitosti.**“ (zvýraznil soud). V rozsudku ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 As 65/2015-43, NSS zdůraznil, že „[u]řčitost místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku je třeba hodnotit individuálně s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem daného případu, přičemž je vždy nutné posoudit, nakolik formulace výroku umožňuje či neumožňuje individualizaci skutku z hlediska výše zmíněných zájmů na právní jistotě, zabránění porušení principu *ne bis in idem*“ (zvýraznil soud).
20. V rozsudku ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 17/2017-28, NSS uvedl, že „[j]e však nutné rozlišovat mezi vymezením, resp. zachováním skutku, což je otázka právní, a specifikací místa spáchání deliktu, což je otázka skutková. Pro zachování práva na obhajobu osob stíhaných za správní delikt, neporušení překážky věci rozhodnuté a respektování zásady *ne bis in idem*, je nutné zachovat totožnost skutku, pro který správní orgán zahájil správní řízení. Je tedy nutné, aby byla zachována totožnost jednání či totožnost následku po celou dobu vedení řízení o deliktu. Pokud dochází v průběhu řízení k úpravě vymezení místa či času spáchání deliktu, nemusí se jednat o změnu skutku, pokud je zachována totožnost jednání nebo následku. Podstatné je, aby na základě

skutkových zjištění nemohl být stíhaný skutek zaměněn s jiným. *Proto mají být kladeny vyšší nároky na specifikaci skutkových okolností na počátku řízení o deliktu, např. v oznámení o zahájení řízení. To slouží primárně k zajištění, aby obviněný z deliktu věděl, za který skutek je stíhán, a mohl se účinně hájit. Proto platí, že vymezení místa spáchání deliktu ve výroku rozhodnutí může být méně specifické, než je tomu např. v oznámení o zahájení řízení o správním deliktu, je-li i tak nezaměnitelné. Rovněž je podstatné, aby správní orgán uvedl, zda je v daném místě či úseku jednotná regulace silničního provozu (nejvyšší povolená rychlost, zákaz vjezdu, zákaz stání, parkování za poplatek, aj.)“* (zvýraznil soud).

21. V rozsudku ze dne 23. 11. 2010, č. j. 4 As 28/2010-56, NSS neshledal specifikaci místa spáchání přestupku „[n]a silnici I. třídy č. 56 na ulici Frýdlantská v obci Frýdek-Místek“ jako dostatečnou, a to zejména pro absenci skutkových zjištění o místě spáchání přestupku. Dle NSS nebylo zjištěno, kde přesně se nacházela značka signalizující konec obce, respektive jaká byla vzdálenost místa měření od konce obce. V takovém případě nemohlo být místo spáchání přestupku vymezeno dostatečně, neboť nebylo zřejmé, jaká byla v měřeném úseku nejvyšší povolená rychlost, případně v jaké vzdálenosti od konce obce bylo měření prováděno. Vymezení místa spáchání deliktu se věnoval i rozsudek ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015-42. Zde se sice jednalo o přestupek nedovoleného stání, avšak závěry z něj vyplývající lze aplikovat i na nyní posuzovanou věc, neboť ani v ní nepostavily správní orgány najisto, kde k přestupku mělo dojít, a zda příslušná pozemní regulace provozu platila pro celou komunikaci. Oproti tomu ve věci řešené v rozsudku NSS ze dne 25. 6. 2015, č. j. 9 As 290/2014-53, považoval soud za dostatečné vymezení místa „[u] obce Panenský Týnec na silnici I/7“. Zde se situace lišila v tom, že správní orgán řádně zjistil, že v úseku měření rychlosti je všude jednotná regulace dovolené rychlosti účastníků silničního provozu. V rozsudku ze dne 25. 3. 2015, č. j. 1 As 155/2014-36, NSS konstatoval, že vymezení místa spáchání deliktu ve výroku rozhodnutí „[j]el na ulici Nádražní v Pardubicích“ je dostatečné, neboť v souhrnu s podklady pro vydání rozhodnutí, ve kterých je místo specifikováno detailněji, je jasné zřejmé, kde ke spáchání deliktu došlo. Problematikou přestupku trochu jiné povahy se NSS zabýval v rozsudku ze dne 19. 7. 2012, č. j. 1 As 137/2011-56. Zde soud řešil, zda vymezení místa spáchání přestupku „[p]ozemky ve vlastnictví žalobce mezi třídou 5. května a ulicí Rumburskou ve Varnsdorfu“ lze považovat za dostatečné. NSS uvedl, že „[u]vedená formulace ve výroku správního rozhodnutí naopak ob stojí i v uvedené podobě a dostatečně přesně určuje místo spáchání přestupku. **Zcela přesné označení parcelních čísel pozemků pak vyplývá ze správního spisu a ostatních písemností, které žalobce v rámci přestupkového řízení obdržel. Místo spáchání přestupku zachycují i fotografie, které jsou součástí správního spisu.**“ (zvýraznil soud)
22. V nyní posuzované věci správní orgán I. stupně specifikoval místo, kde měl být přestupek spáchán, následovně: „[n]a ulici Poděbradská u STK v obci Nymburk ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Bobnická.“ V oznámení o přestupku je místo spáchání označeno „[v] obci Nymburk, v ulici II/330 ul. Poděbradská u STK.“ Tato specifikace místa spáchání přestupku ve výroku prvostupňového rozhodnutí by v kontextu shora citované judikatury NSS ještě mohla sama o sobě obstát. V posuzovaném případě je však sporné vůbec skutkové zjištění o místě spáchání přestupku. Z pokladů pro vydání rozhodnutí přitom místo spáchání přestupku (ani místo měření, ze kterého by bylo možné odvodit místo spáchání přestupku) jednoznačně nevyplývalo. Snímek z měřicího zařízení neobsahuje GPS souřadnice, pouze popis „Nymburk, Poděbradská u STK“. Fotografie zobrazuje pouze vozidlo žalobce a nelze z něj seznat v podstatě nic jiného než typ vozidla a jeho registrační značku, a že bylo měření provedeno ve vzdálenosti 145,4 m. O samotném místě měření však nejsou ve správním spisu

žádné podklady. Žalobce v odvolání vznesl pochybnosti o určení místa STK v ulici Poděbradská, neboť nejbližší stanice technické kontroly je v ulici M. Koněva. Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice na tuto odvolací námitku reagoval a uvedl, že „[j]ak lze zjistit na veřejně dostupném vyhledávači Seznam Mapy.cz u křižovatky ul. M. Koněva a ul. Poděbradská se nachází rozsáhlý oplocený areál, ve kterém je i stanice technické kontroly Špára, s. r. o. I když je vjezd do tohoto rozsáhlého areálu poblíž uvedené křižovatky z ul. M. Koněva, oplocení uvedeného areálu přiléhá k ul. Poděbradská. Na křižovatce jsou dokonce umístěny dva poutače s nápisy STK Měření emisí a autodíly se šípkami směřujícími do ul. M. Koněva. Nejbližší objekt v místě měření je tak uvedený areál, přiléhající oplocením k ul. Poděbradská [...]“. Předmětný mapový podklad však žalovaný neučinil součástí správního spisu v jakékoliv podobě, a je tak dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí skutkový stav, který neměl oporu ve správním spise (listinný důkaz by pak musel být nadto proveden v souladu s § 51 odst. 2 a § 53 ve spojení s § 93 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 403/2020 Sb.). Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal již na konkrétní mapový podklad, vyjádření k žalobě však nemůže zhojit vady správního řízení.

23. Jelikož žalovaný uvedené mapové výstupy neučinil součástí správního spisu, nemůže soud skutková zjištění správních orgánů o místě spáchání přestupku přezkoumat, neboť chybí zásadní podklad, který měl skutkové zjištění uvedené následně ve výroku rozhodnutí prokazovat. Dalšími žalobními body souvisejícími s místem spáchání přestupku se tak soud může zabývat v omezeném rozsahu, neboť za aktuální procesní situace není místo spáchání přestupku postaveno najisto.
24. K námitce, že vzdálenost 145,4 m mezi místem spáchání přestupku a místem měření značí, že mohla v místě spáchání přestupku platit rozdílná regulace, soud odkazuje v obecné rovině na rozsudek NSS ze dne 15. 3. 2022, č. j. 7 As 126/2020-34. NSS dospěl k závěru, že v případě malé obce (jednalo o obec Nové Třebotovice blízko Českých Budějovic) může vzdálenost 215 m mezi místem měření a místem, kde skutečně došlo ke spáchání přestupku, představovat natolik významnou odchylku, která mohla mít vliv na posouzení věci. Správní orgány tedy měly dle NSS provést dokazování za účelem prokázání, že se skutečné místo spáchání přestupku nachází rovněž v obci a platí na něm stejný právní režim jako v místě měření. Soud k tomu uvádí, že město Nymburk je podstatně větší než obec Nové Třebotovice. Bez bližší specifikace místa spáchání přestupku však nelze zcela vyloučit (vzhledem k tvrzené křižovatce mezi místem měření a místem spáchání přestupku), že by v části komunikace Poděbradská mohla být jiná regulace nejvyšší povolené rychlosti. K tomu musí správní orgány doplnit patřičná skutková zjištění a přesněji vymezit místo spáchání přestupku, resp. místo měření. Soud k tomu nicméně připomíná závěry rozsudku NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35), v němž vyslovil, že **„primárně je důkazní břemeno na správním orgánu (řízení o přestupku vychází ze zásady oficiality), pokud je však tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal (srov. § 52 správního řádu). Názor stěžovatele by v podstatě znamenal, že jakékoli jeho tvrzení musí dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím.“** (zvýraznil soud).
25. Soud tedy s ohledem na shora uvedené konstatuje, že z žádného podkladu pro vydání rozhodnutí není dostatečně zřejmé, kde měl být přestupek spáchán, přičemž podklad, kterého se žalovaný v napadeném rozhodnutí dovolává, není součástí správního spisu. Námitka je tedy důvodná.

26. Dále žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal s jeho návrhem na provedení důkazu návodem k obsluze měřicího zařízení LaserCam 4. Žalobce tímto důkazem chtěl prokázat, že výstup z měřicího zařízení není autentický, neboť vykazuje spíše podobnosti s výstupy z radarových rychloměrů Ramer.
27. Problematikou provádění důkazů se již opakovaně zabýval i NSS (např. v rozsudku ze dne 28. 5. 2009, č. j. 6 Azs 26/2009-100, ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48, či v rozsudku ze dne 15. 12. 2011, č. j. 1 As 84/2010-72). V odkazované judikatuře přitom NSS formuloval závěr, že správní orgán není povinen provést všechny důkazy navrhované účastníkem řízení, avšak je vždy povinen náležitě odůvodnit, z jakých důvodů navrhovaný důkaz neprovedl. V opačném případě jde o tzv. opomenutý důkaz, jenž zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 As 21/2007-80). Neakceptování návrhu na provedení důkazů lze pak přípustně založit na argumentu, že tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dále je myslitelný argument, podle kterého důkaz není způsobilý vyvrátit nebo potvrdit tvrzenou skutečnost, tedy nedisponuje vypovídací potenci. Odmítnutí provedení důkazu může být konečně zdůvodněno i jeho nadbytečností, a to tehdy, byla-li již skutečnost, která má být dokazována v dosavadním řízení, bez důvodných pochybností postavena najisto (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS). Absence věcné úvahy, proč považuje navrhované důkazy za nadbytečné, pak může být překlenuta pouze v případě zjevně irrelevantních důkazních návrhů (rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2020, č. j. 4 As 372/2019-42). Tyto obecné závěry učinil NSS ve vztahu k dokazování správních soudů, jsou však použitelné i pro dokazování správních orgánů. Správní řád vychází z obecného pravidla, podle něž směji účastníci řízení navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy v každé fázi řízení (srov. § 36 odst. 1 správního řádu). Dle § 97 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky pak platí, že obviněný může v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení uvádět nové skutečnosti i důkazy.
28. Žalovaný k této odvolací námitce v napadeném rozhodnutí toliko uvedl, že měření bylo provedeno v souladu s návodem. Pokud by rychloměr nebyl nastaven správně, nebo by došlo k technické závadě zařízení, rychloměr by měření nevyhodnotil ve formě fotografie s údaji o vozidle a jeho naměřenou rychlostí. Žalovaný proto neměl pochybnosti o zákonnosti měření a záznamu o přestupku. Námitku žalobce o fotomontáži označil za povrchní a ničím nepodloženou spekulaci.
29. K citovanému odůvodnění žalovaného soud uvádí, že nepřináší přiléhavé argumenty, které by byly s to vyvrátit tvrzení žalobce o tom, že záznam z rychloměru neodpovídá záznamu z rychloměru typu LaserCam4. Žalovaný zároveň nemůže tvrzení žalobce označit za ničím nepodložená, pokud mu ani neumožnil jeho tvrzení prokázat provedením navrženého důkazu, případně neodkázal na jiné důkazy, které by spolehlivě (jednoznačně) tvrzení žalobce vyvracely. A argument, že se jedná o námitku povrchní, pak nesvědčí o tom, že by se námitka vztahovala ke skutečnosti zjevně irrelevantní. Žalovaný neuvedl, že by měla být navrženým důkazem prokazována skutečnost, která nemá relevantní souvislost s projednávanou věcí, nebo že by důkazem nebylo možné prokázat tvrzenou skutečnost. Žalovaný též neuvedl, že by mu bylo z jeho úřední činnosti známo, že výstupy z rychloměru typu LaserCam 4 vypadají shodně, jako dokument, který je založen ve spise (ohledně odůvodňování skutečností známých správním orgánům z úřední činnosti srov. rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, č. 2312/2011 Sb. NSS).

30. Argumentace žalovaného, že byl rychloměr nastaven správně, jinak by měření vůbec neproběhlo, není nijak přílehlavá k námitce žalobce zpochybňující autenticitu výstupu z měřicího zařízení. Žalobce totiž rozporuje autenticitu výstupu, nikoliv to, že by výstup obsahoval chybné údaje. Argumentace žalovaného tedy odpovídá až případně na otázku, zda jsou údaje uvedené v záznamu z rychloměru správné, nikoli zda se vůbec jedná o záznam z rychloměru, a to rychloměru typu LaserCam4. Žalovaný se tedy nevypořádal řádně s návrhem žalobce na provedení důkazu, neuvedl argumenty, které by odůvodňovaly neprovedení navrženého důkazu, přičemž nešlo o důkazní návrh zcela irelevantní. Soud proto konstatuje, že ze správního spisu nejsou zřejmé skutečnosti, které by osvětlily, že měření proběhlo skutečně rychloměrem typu LaserCam4, a proto se jedná o neúplně zjištěný skutkový stav, čímž je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. A ačkoli si lze jen stěží představit, že by správní spis obsahoval výstup z jiného rychloměru, než který je zmiňován v ostatních podkladech pro vydání rozhodnutí, tak se nejedná o tvrzení zcela absurdní nebo nereálné, které by bylo možné odmítnout, aniž by bylo doplněno dokazování o této skutečnosti. Žalovaný nemohl odkazem na existenci výstupu z rychloměru a tvrzenou správnost údajů v něm uvedených prokazovat, že se jedná o autentický záznam z rychloměru typu LaserCam4, ale pro takový závěr by musel provést důkaz (důkazy), které by byly způsobilé prokázat, jakým typem rychloměru byl záznam vyhotoven, resp. **zda výstup z rychloměru odpovídá výstupu z rychloměru typu LaserCam 4**. I tento žalobní bod je proto důvodný.
31. V samém závěru žaloby projevila žalobce nesouhlas se zveřejňováním jeho osobních údajů a osobních údajů jeho zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. Vzhledem k tomu, že není tato argumentace směřována zdejšímu soudu, soud se jí nezabýval.

Závěr a náklady řízení

32. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., protože správní spis neobsahuje skutečnosti, které by ozeřjmyly, zda měření rychlosti proběhlo rychloměrem LaserCam 4 (zda se jedná o autentický výstup z tohoto rychloměru), čímž žalovaný neúplně zjistil skutkový stav a dále proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, neměl oporu ve spisu (výstupy z mapového portálu). Současně soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný tedy doplní dokazování tak, aby bylo postaveno najisto místo spáchání přestupku a v té souvislosti i regulace nejvyšší dovolené rychlosti v daném místě. Žalovaný rovněž doplní dokazování, aby bylo možné konstatovat, zda měření rychlosti proběhlo prostřednictvím rychloměru typu LaserCam 4.
33. Účastníky navržené důkazy soud neprovedl, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], v takovém případě správní soud nesmí nahradit činnost správních orgánů, ale namísto toho správní rozhodnutí zruší a uloží povinnost provést další dokazování správnímu orgánu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, bod 49).
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, tudíž mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci, který byl v řízení zcela úspěšný, soud přiznal náhradu v celkové výši 11 228 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a nákladů zastoupení ve výši 8 228 Kč, které

tvoří odměna za dva úkony právní služby ve výši 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dvě paušální náhrady hotových výdajů v celkové výši 600 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jelikož zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů též náhrada této daně ve výši 21 % z částky 6 800 Kč, tedy 1 428 Kč [§ 57 odst. 2 s. ř. s. a § 137 odst. 3 písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), užitý na základě § 64 s. ř. s.]. Náhradu nákladů řízení soud uložil žalovanému zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. července 2023

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně